

Földrajzi intézeti igazgatók tanácskozása Magyarországon

1987-ben, az akkor még egy tömböt alkotó szocialista országok akadémiai földrajzi intézeti igazgatóinak, IGU nemzeti bizottsági elnökeinek és társasági elnökeinek moszkvai értekezletén vetődött fel a gondolat, hogy hasonló konzultatív tanácskozást két éves időközönként célszerű összehívni. Ugyanakkor a testület soros elnökét, PÉCSI M. akadémikust kérték fel a soron következő tanácskozás megrendezésére, melyre 1989. szept. 11—16. között Balatonszabadiban került sor. A találkozóra, melynek fő témája a környezet állapota volt, Bulgária, Csehország, Kuba, Lengyelország, Magyarország, Mongólia, az NDK, Szlovénia és a Szovjetunió küldött delegátusokat. Ausztriát megfigyelők képviselték. A 31 résztvevőből 17 volt külföldi.

1. Az *igazgatói tanácskozást* PÉCSI M. nyitotta meg. Bevezető előadásában kifejtette, hogy a Magyarországon kialakult politikai és gazdasági krízis nyomán a földrajztudományban is válsághelyzet keletkezett. A mezőgazdaság kollektivizálásával a földjáradék jelentősége gyakorlatilag megszűnt, a népgazdaságban bevezetett támogatási és elvonási rendszer hatására nemzeti, csoport- és egyéni érdekek kerültek kibékíthetetlen ellentmondásba egymással, a szűk ágazati érdekek makacs érvényesítése súlyos környezeti károkat okozott, az infrastruktúra fejlettségi szintje a modern igényektől messze elmarad. A földrajztudomány megkísérelt lépést tartani a követelményekkel, bár anyagi lehetőségei jelentősen romlottak; jelenleg az intézet bevételének felét kapja állami költségvetési támogatásból, másik felét megbízásos munkák adják. Ebből következik, hogy a korábbi, lényegében alapkutatói profilt felváltották a célorientált kutatások, amelyekben a geográfia szintetizáló jellege lépett előtérbe. A környezetminősítés mint kiemelkedő fontosságú feladat, a természeti és művi környezet kölcsönhatásának komplex vizsgálatával, a hagyományos módszerek mellett a távérzékelés és elsősorban a földrajzi információs rendszerek alkalmazásával old meg operatív feladatokat.

P. POPOV, a Bolgár TA Földrajzi Intézetének igazgatója a geográfia jelenlegi helyzetét ugyancsak a társadalmi mozgásokkal hozta összefüggésbe. Kiemelte intézete tevékenységét az ország 1990 elejétől bevezetésre kerülő új közigazgatási beosztásának megalapozásában. A bolgár geográfusok akadémiajuktól és egyéb intézményektől kapnak megrendeléseket munkák elvégzésére, a finanszírozás kb. fele-fele arányban történik központi alapokból, ill. megbízásos munkákból. Észak-Bulgáriában, ahol a gazdasági-társadalmi fejlődés megtorpanása súlyos környezeti gondokkal párosul, komplex kutatásokat végeznek. A népesség nagymérvű elvándorlása a legnagyobb probléma, a mezőgazdaság válsága között erre vezethető vissza. A korábban élelmiszer-exportőr ország 1989-ben importra szorult, s lakosságának ellátására a fejlett országokból (de még Lengyelországból is!) kénytelen élelmiszert behozni. Az intézet további feladatai a földrengésveszély vizsgálatá és a népességföldrajzi kutatások, amelyek kapcsolatban állnak a regionális fejlesztéssel és a tervezéssel.

J. HEINZMANN, az NDK TA Földrajzi és Geoökológiai Intézetének igazgatója elmondta, hogy a kutatóhely hagyományos témái a geoökológiai kutatások, természetföldrajzi folyamatok vizsgálatának elméleti-módszertani megalapozása és tipizálás, ill. a város—környezet kölcsönhatás komplex tanulmányozása (a területhasznosítás változásától az ingázásig). E témák a természeti erőforráshasznosítást, ill. a regionális fejlesztést szolgálják. Ezeket a kutatásokat segítik elő a tematikus térképezési (légi és űrfelvételek bevonásával) és informatikai (GIS) alkalmazott fejlesztések.

G. OLIVA GUTIÉRREZ, a Kubai TA Földrajzi Intézetének igazgatója kiemelte az ország nemzeti atlasza második kiadásának (1988) jelentőségét. Az intézetben a hatéves munka elvégzésére osztályközi munkacsoportokat hoztak létre. Az exogén-endogén geodinamikai, ill. geoökológiai kutatások a táj- és természetvédelem megalapozásával kapcsolatban élveznek prioritást. A kutatóhelyek, így a Földrajzi Intézet is, szerepet kapnak a tartományok féléves parlamenti beszámoltatásának szakvéleményezésében.

T. KONSZTANTYINOVA, a Moldáviai TA Földrajzi Részlegének igazgatója rámutatott, hogy a köztársaság egyes területein az intenzív mezőgazdasági hasznosítás, de még inkább a domborzati, éghajlati és talajadottságokhoz nem illően alkalmazkodó gazdálkodás következtében súlyos ökológiai helyzet alakult ki. A köztársaság természeti adottságai bizonyos szempontból kedvezőnek (a termőföldek mintegy 80%-a erózió- vagy csuszamlásveszélyes, ill. magas talajvízszintű terület). Ilyen körülmények között az agrárpotenciál felmérése, a racionális földhasználat kialakítása, megfelelő agrotechnika alkalmazása a legfontosabb feladat. Ezekből a munkákból a geográfusok térképezésekkel, monográfiák készítésével vették ki részüket, s a csapadékhányos területeken segítik a meliorációs tervek előkészítését. Az intézet munkatársai Kisinyov rendezési tervére vonatkozóan vízellátási, zöldterület- és egészséges környezet kialakítását célzó szakvéleményeket adtak. Több kutatóállomásuk működik az erdő, erdős sztyep és sztyep övezetben.

SZ. ZSIGZS, a Mongol TA Földrajzi és Permafrost Intézetének igazgatója elmondta, hogy a geográfia az ország által támasztott igényeknek megfelelően a legelő állapotaival, a sivatagosodási folyamatok tanulmányozásával foglalkozik, valamint regionális kutatásokat végez. Ebben a munkában fontos szerepet kapnak az erdős sztyepen, a sztyepen és a sivatagi zónában létesített kísérleti állomások. Más vizsgálati feladatokban (tájkutató, talajföldrajz, ökológia) az intézet koordinációs feladatokat lát el. A gyenge káderellátottság és a szűkös technikai feltételek viszont folyamatos gondként jelentkeznek.

P. KORCELLI, a Lengyel TA Földrajzi és Területszervezési Intézetének igazgatója arról beszélt, hogy 200 fő intézetében az öt humán- és hat természetföldrajzi osztály kutatásait 90%-ban akadémiai alapokból finanszíroz-

zák. Az intézet kutatásai 1990-ig ötéves tervekre kidolgozott interdiszciplináris alap kutatási projektumokban vesznek részt. (Ilyen pl. a gazdasági-társadalmi fejlődés területi aspektusai; a természeti környezet transzformációs trendjei; a falusi térségek elnéptelenedése; az energiaprobléma globális és környezeti vonatkozásai; mezőgazdasági tipológia; településtörténeti kutatások.) 1990 után viszont valószínűleg előtérbe kerülnek a vegyes (állami és magán) gazdaság funkcionálása nyomán felvetődő kérdések (pl. a piaci mechanizmus területi hatásai, a városi földhasználat átalakulása, a lakáspiac kérdései és különösképpen a területszervezés racionalizálásával kapcsolatos feladatok, mivel ez utóbbi jelenleg túlságosan sok energiát emészt fel).

A. KOSTROWICKI osztályvezető külön szót az ország környezeti politikájával összefüggő kutatásokról. A mintegy 4500 különböző szakterületen működő szakember tevékenysége nyomán megteremtődtek az ökológiai optimalizáció elméleti alapjai. A főbb (területi) aspektusok: a természeti környezet átforgalmazása; a természeti és művi környezet viszonya, a georendszerek stabilitása. Az elmélet és alkalmazás között azonban hiátus tátong; új megközelítésekre van szükség: a gazdaságföldrajzban az ökológiai szemlélet alkalmazására, a környezetvédelmi politika széles körű társadalmi elfogadtatására, utóbbinak a regionális fejlesztésben és tervezésben való érvényre juttatására. A fokozott térbeliség rendszerrelvű, megkívánja az energetikai megközelítést, új modellezési elmélet kialakítását, általános szintézist, az antropogén terhelés gazdasági értékelését, ugyanakkor az értékelés mérhetővé tételét és a normák átértékelését, figyelembe véve azt, hogy Lengyelország az európai környezetszennyezés egyik fő centruma.

V. KOTLJAKOV, a SZUTA Földrajzi Intézetének igazgatója a komplex földrajzi prognózis, az interdiszciplináris megközelítés, az adatgyűjtés sokat emlegetett, ám mind ez ideig tulajdonképpen megoldatlan kérdéseivel foglalkozott. Az intézet a peresztrojka körülményei között, megváltozott anyagi helyzetben, többnyire ágazatközi programok megvalósításán dolgozik. Ilyenek pl. az ökológiai és a bioszféra-kutatások (egy részük a társtudományokhoz kapcsolódik, sőt, bizonyos válságrégiók — É-i területek, Közép-Ázsia, Közép-Szibéria, Bajkál-tó, Aral-tó — vizsgálata kiemelt feladatként jelentkezik). Meg kell teremteni a komplex földrajztudomány alapjait, mivel a modern gazdasági fejlődés olyan új rendszereket és komponenseket hozott létre, amelyek fenyegető hatással vannak az emberiség túlélésére (pl. az ózonpajzs sérülése, olajszármazékok, aeroszolok, nehézfémek feldúsulása a bioszférában), ennek kapcsán van nagy jelentősége a Nemzetközi Geoszféra-Bioszféra Programhoz (IGBP vagy Global Change) kapcsolódó nemzeti kutatásoknak, melyek hamarosan beindulnak, jelenleg előkészítésük és társadalomtudományi irányban (Human Dimensions) való kiszélesítésük folyik.

A Szovjetunióban az akadémiai kereteket pályázati rendszerben osztják szét, ez versenyhelyzetet teremt az intézmények között. Az új szituációban a Földrajzi Intézet vezetősége fokozottan szánja a fiatalokra, a projektumok és kutatási eredmények eddiginél nyitottabb szellemű elbírálását preferálja, a kartográfusokkal közös vállalatot szervez Jaroszlavban, nagyobb szerepet szán a számítógépes térképezésnek és az űrfelvétel interpretációnak.

V. GARDAVSKY, a Csehszlovák TA Földrajzi Intézetének igazgatója elmondta, hogy a hagyományos kutatási területeken (földrajzi szintézis, ember-környezet kapcsolat, népességi mozgások vizsgálata) a problémaközpontúságot hangsúlyozzák. A kutatásokban a statikus szemléletet egyre inkább a dinamikus váltja fel, amely során egzakt, induktív és deduktív módszereket használnak, s előtérbe helyezik az automatizálási és távérzékelési eszközök alkalmazását. Az intézet fő modellterületén a környezet komplex vizsgálata folyik (természetföldrajzi viszonyok tanulmányozása, a földhasznosítás intenzitásának kimutatása, az emberi beavatkozások által kiváltott környezeti válaszok regisztrálása). A tudományos és szervezeti módszerek továbbfejlesztésére és tapasztalatcsereére a csehszlovákok nemzetközi laboratóriumot szerveztek.

J. KVITKOVIC, a Szlovák TA 75 fős Földrajzi Intézetének igazgatója a kutatóhely legfontosabb feladatát a táj kutatását nevezte meg; feladata Szlovákia antropogén hatásra történő átforgalmazásának nyomán követése. Az egyes tájtervezők diagnosztikai vizsgálatát (erózió, SO₂ és ülepedő por koncentráció, hidrológia, talaj, növényzet, ipari hatás, földhasználat változása) a területfejlesztést célzó szintetikus-prognosztizáló elemzés követi.

R. GENORIO, a Ljubljana Egyetem Földrajzi Intézetének vezetője elmondta, hogy a viszonylag kis kutatóhely (50 főnyi személyzetből csupán 20-an vannak teljes állású alkalmazásban) kizárólag szociálgeográfiai vizsgálatokkal foglalkozik, a természetföldrajzot a Szlovén TA intézete műveli. Legfontosabb témáik: Szlovénia és Jugoszlávia településhálózatának fejlődése (városok és falvak), a környezeti problémák humánföldrajzi megközelítése (pl. a szennyeződések hatása a lakosság egészségi állapotára), etnikai földrajz és regionális fejlődés, nemzetközi migráció, kartográfiai és komputeres módszerek.

FODOR I., az MTA RKK osztályvezetője az intézmény fő profiljaként a gazdasági-társadalmi folyamatok vizsgálatát, a regionális tervezést, ill. településfejlesztés megalapozását jelölte meg. A jelenlegi helyzetben három folyamat térbeli hatásaira összpontosítanak: a gazdaság strukturális és technológiai változásaira (mennyiben képesek alkalmazkodni a különböző régiók a megváltozott követelményekhez), a településrendszernek a decentralizáció nyomán kibontakozó átalakulására (az emberi tényező mint munkaerő szerepe) és a környezeti problémák növekvő jelentőségére (sokoldalú jogi, gazdasági, társadalmi, földrajzi aspektusok). A központ több regionális kutatással foglalkozó részlegről áll Budapest, Békéscsaba, Pécs, Kecskemét, Győr, Miskolc centrumokkal.

Az intézeti vezetők előadásaikban részletesen beszámoltak a nemzetközi kapcsolatok alakulásáról, fontosnak ítélték és egyhangúan támogatták az olyan nagyszabású nemzetközi projektumokban való részvételt, mint az IGBP. Többen ennek a programnak hangsúlyozottabb földrajzi jelleget kívánnak adni. Felvetődött egy, a Közép-Európától a Csendes-óceánig húzódó megfigyelő állomás-hálózat létesítésének gondolata. Az Interkosmosz és KAPG (Akadémiai Földtudományi Együttműködés) programok is egyre inkább ökológiai jelleget öltönek.

A résztvevők támogatásukról biztosították a CSTA FI által létrehozott nemzetközi laboratórium tevékeny-

ségét. Ugyanakkor rámutatnak: a KGST szervezetében döntő változások várhatók, ami hatással lesz a tudományos együttműködési programra is. Az intézetek közötti együttműködés keretében a legrugalmasabbnak a közvetlen kétoldalú kapcsolatokat minősítették. Támogatják az IGU 1994-ben Csehszlovákiában rendezendő regionális konferenciáját és azt, hogy annak keretében a szomszéd országokban is rendezzenek szakmai kirándulásokat és bemutatókat.

2. Másnap a földrajzi társasági elnökök tanácskozását a vendéglátó BORA GY. nyitotta meg. A Magyar Földrajzi Társaság tevékenységéről szólva kiemelte, hogy az a második világháborúig kutatási tevékenységet is folytatott. Jelenleg az akadémiai kutató intézetek és az egyetemek, főiskolák tanszékei között munkamegosztás van érvényben. Az 1800 fős taglétszámot alacsonynak ítélte, tekintve, hogy csupán a földrajztanárok száma is meghaladja a 7000-et. A célok és a szervezeti felépítés ismertetése után szólt az utóbbi évek legfontosabb eseményeiről: az érdi Földrajzi Múzeumról, az évenkénti vándorgyűlésekről, a nagy elődökről (Kőrösi Csoma Sándor, Stein Aurél, Benyovszky Móric, Hunfalvy János) való megemlékezésekről, Telegdi Sámuel felfedező útjainak centenáriuma alkalmából szervezett Afrika-expedícióról, a társasági könyvtárról, a publikációkról és kiállításokról. Kiemelte a nálunk készülő Geographia Medica-t, az egyetlen nemzetközi orvosi földrajzi folyóiratot.

H. FISCHER az Osztrák FT tevékenységét ismertette és hangsúlyozta: a legfontosabb feladat az ismeretterjesztés, melyet előadások tartásával és szakmai kirándulások szervezésével igyekeznek ellátni. B. BAUER kiegészítésként elmondta, hogy a Bécsi Egyetemen a földrajzi tanszéken dolgozók (20 főnyi oktató és 10-15 kisegítő személyzet) a mintegy ezer diák képzése mellett teraszutatási, magashegységi ökológiai, talajerzérési és egyéb környezeti folyamatok vizsgálatát végzik, főleg alkalmazott jelleggel.

P. POPOV a Bolgár FT-ről szólva a tanárok szakmai továbbképzésében, az iskolai tantervek kialakításában játszott szerep és a propaganda tevékenység mellett a helyi és nemzetközi tanácskozások szervezésében való részvételt hangsúlyozta.

G. OLIVA GUTIÉRREZ elmondta, hogy a Kubai FT tevékenysége megoszlik a tudományos kutatás (karsztmorfológia) és az ismeretterjesztő munka között. Legfontosabb aktuális feladatnak a nyitottság és a vonzerő növelését jelölte meg.

F. HÖNSCH, az NDK FT elnöke a Társaság munkájának ismertetése után értékes ajándékot nyújtott át magyar partnerének: a Német Földtudományi Intézet (Deutsches Institut für Landerkunde) 1886-ból származó, id. Lóczy Lajossal való levelezésének másolatát, amikor Josef Barsch és Ernst Nowak, az Intézet akkori tisztségviselői értesítettek kiváló geográfusunkat a tiszteleti tagság odaítéléséről.

SZ. ZSIGZS elmondta, hogy Mongóliában még nincs földrajzi társaság; megalakítása csak most van napirenden. Céljának a földrajzi gondolkodás és műveltség terjesztését, az ország földrajzi adottságainak a lakossággal való megismertetését fogja tekinteni.

A Mongóliánál ezerszer kisebb Szlovénia Földrajzi Társaságának életéről R. GENORIO elmondta, hogy öt területi részleg — Ljubljana, Stájer (Maribor), Karszt (Novo Mesto), Központi (Kranj) és Tengermelléki (Koper) — működik, ahol a tudományos kutatást és az ismeretterjesztést egyaránt művelik. Két folyóiratot adnak ki és tengerentúli szakmai kirándulásokat is szerveznek (Közel-Kelet, Kína stb.).

V. KOTLJAKOV, a Szovjet FT alelnöke emlékeztetett az 1845-ben alapított Cári Földrajzi Társaság nagy neveivel (Lidike, Szemjonov Tyany-Szanszkij, Przevalszkij) fémjelzett expedíciók és társadalmi tevékenységére. Megjegyezte, ideje enyhíteni az erősen centralizált szervezeti formán. A 40 ezres tagság nagyságrendben az 1 fő/10 ezer lakos átlagnak felel meg, hasonlóan a nemzetközi gyakorlathoz, de alig 260 helyi szervezetben tömörül. A peresztrojka érdekessége, hogy az új választójogi törvény alapján az 1988. évi választásokon a helyi társadalom képviselői mellett a társadalmi szervezetek is állíthatnak jelölteket. Így kerülhetett sor három geográfus népi küldötű választására, köztük az előadóra is, aki a Legfelsőbb Tanács Ökológiai Bizottságában tevékenykedik, az ökológiai katasztrófák sújtotta területeket vizsgáló albizottság vezetőjeként.

A. LEVADNJUK, a Moldáviai FT elnöke elmondta, hogy a köztársaságban 1962 óta működik önálló földrajzi társaság; tagjai tudományos kutatók, tervezőintézetek, termelő vállalatok, oktatási intézmények dolgozói, akik más tudományágakat (talajtan, mérnökgeológia) is képviselnek. Tudományos tevékenységükkel segítik a területi tervezést és a regionális prognózisok készítését, előmozdítják a földrajzi ismeretterjesztést, részt vesznek tantervek kidolgozásában és nevelik az ifjú nemzedéket (klubok, találkozók, vetélkedők szervezésével).

A tanácskozáson elfogadott jegyzőkönyv utal a társaságok közötti információ- és kiadványcserére élnékiítésének fontosságára, a nemzetközi kapcsolatok szorosabbra fűzésének jelentőségére.

3. A tanácskozás következő napján egész napos *szakmai kirándulásra* került sor a Balaton körül, Tihany—Balatonfüred—Badacsony—Szépkilátó—Hévíz—Fonyód útvonalon. Az autóbuszban és számos helyszínen BORA GY. a tó területfejlesztési és környezetvédelmi problémáit, MAROSI S. és GÁBRIS GY. az ősföldrajzi-geomorfológiai és tájöldrajzi vonatkozásokat ismertette, RÉTVÁRI L. a bauxitbányászat és márturizmus közötti támadt konfliktusról beszélt.

4. A rendezők az utolsó nap délelőttjét szánták arra, hogy a külföldi résztvevőket megismertessék a *magyar geográfia néhány kutatási irányzatával*. Intézetünkben LÓCZY D. az agroökológiai kutatásokat ismertette; BERÉNYI I. a humánföldrajzi aspektusokról, ezen belül a szociálgeográfiai vizsgálatok eredményeiről szólt; KOVÁCS Z. a budapesti lakásáraknak az 1980-as években lezajlott differenciálódási folyamatáról tartott előadást. KECSKE-MÉTI K. (MN Tóth Ágoston Térképszeti Intézet) felszólalása nagy érdeklődést váltott ki, hiszen témája, a katonaföldrajz mind ez ideig nem igen jelentkezett a polgári tudományos életben. ERDŐSI F. (RKK Dunántúli Tudományos Intézet) a határmenti körzetek fejlődési lehetőségeit elemezte, mivel ezek a vidékek hosszú stagnálás

után ismét fellendülőben vannak — legalábbis, ami az osztrák-magyar határszakaszt illeti. HAJDU Z. (RKK DTI) a küszöbön álló közigazgatási reform földrajzi vonatkozásaival ismertette meg a hallgatóságot, hangsúlyozva, hogy a jelenlegi megyék túlságosan nagyok ahhoz, hogy közös érdekeltség alapján szervezzék a lakossági önkormányzatot. BASSA L. (FKI) a gyöngyösvisontai külszíni lignitfejtés geoökológiai hatásait ismertette, különös tekintettel a rekultivációs igényekre. GALAMBOS J. (FKI) a dinamikus tájértékelés néhány példáját mutatta be.

5. A találkozói idején az MTA FKI kisebb *kiállítás* rendezett saját és a vendégek által rendelkezésre bocsátott szakirodalmi és térképes anyagokból. A magyar fél készségét nyilvánította, hogy a tanácskozáson elhangzott beszámolókat angolul és oroszul is megjelenteti.

A földrajztudomány magasrangú képviselőinek ez a találkozója különleges és feszült nemzetközi helyzetben zajlott le, ami az elhangzott beszámolókból is érződött. A reformok útjára tért országok (Lengyelország, Magyarország, Szovjetunió) tudósai élesen vetették fel a legújabb gazdasági-társadalmi és környezeti problémákat. Azokban a napokban bontották le az osztrák-magyar határon húzódó vasfüggönnyt, és indult meg a keletnémet menekültek áradata Magyarországról, akkor kezdődtek az igazán nagy tüntetések Prágában és vált nyilvánvalóvá az a csőd, amelybe — többek között a török nemzetiségű lakosság kiutasításával — a bolgár vezetés vitte az országát. Lipcsében és Kisinyovban ekkor még csend volt..., Romániában — amelynek geográfus képviselői hosszú évek óta hiányoznak a hasonló nemzetközi összejövetelekről — is hallgatott a mély... A vázolt kép nyilvánvalóan egészségesebb lett volna, ha a tanácskozást három hónappal később tartják, amikor újabb Közép- és Kelet-európai országokban játszódott le a politikai fordulat.

GALAMBOS JÓZSEF—BASSA LÁSZLÓ

Térképészeti világkonferencia Budapesten

1989. augusztus 17-24. között Budapesten a Vigadó épületében tartotta a Nemzetközi Térképészeti Társulás (International Cartographic Association, ICA) XIV. világkonferenciáját. Az 1959-ben alakult szervezet két évente szervez világszerte összejöveteleket.

A konferencián a Társulás 62 tagországból 51 ország, továbbá 6 nemzetközi szervezet (az ENSZ Térképészeti részlege, az UNESCO, a Nemzetközi Földrajzi Unió, a Földmérés és Térképészet Nemzetközi Uniója, a Földmérők Nemzetközi Szövetsége, a Fotogrammetriai és Távérzékelési Nemzetközi Társaság) képviselői jelentek meg. A külföldi résztvevők száma 628, a magyaroké 155 volt.

A teljes létszámot tekintve a tanácskozás közepes nagyságúnak tekinthető, ám a külföldi résztvevők létszáma alapján az eddigi legnagyobb térképészeti világkonferenciával büszkélkedhetünk. (A College Park-i (1972), moszkvai (1976), tokiói (1980), perthi (1984), moreliai (1987) konferenciákon csak 300-400 külföldi szakember vett részt.)

Egy nemzetközi konferencia szervezésének a rendező ország szemszögéből három célja lehet. Az ország eredményeinek szélesebb körű nemzetközi megismertetése, a szakterület iránti hazai érdeklődés növelése, valamint — közvetlen véleménycserék révén — a legújabb nemzetközi eredmények alaposabb megismerése.

A magyar térképészet számos olyan jelentős múltbeli és mai térképészeti eredménnyel büszkélkedhet, amelyet külföldön alig ismernek (pl. hazánkban készült a világ első földrengéstérképe, vagy ugyancsak nálunk állították elő elsőként a szállított árumennyiséget egymással párhuzamos vonalakkal kifejező mozgásvonalas ábrázolási módszerű térképet). Jelentős szerepet vállaltak a magyarok a nemzetközi földtani térképek jelkulcsának, és az 1:1 000 000 m.a. világtérkép tartalmának a kialakításában is. TELEKI P. Japán térképtörténetéről írt munkája nemzetközileg elismert forrásmű, amelyre ma is gyakran hivatkoznak.

A közelmúlt és napjaink eredményei közé sorolhatjuk az 1:2 500 000 m.a. nemzetközi világtérkép készítését, a Cartactual kiadását, az ország teljes területét átfogó regionális atlaszszorozat készítését, a világ első, ún. pinyin írású Kína-térképének megjelenését és az átlagosan évi félmillió dollár értékű térképexportot. Miközben mi ezeket az eredményeket még a hagyományos, „kézműves” térképészeti gyakorlattal értük el, addig a világ fejlettebb országaiban a térképek már számítógépek segítségével készülnek. A konferencia lehetőséget nyújtott arra, hogy a jelenlegi külföldi gyakorlatot, és a fejlesztési irányokat megismerjük, s ráláphessünk arra az útra, amelyen előrehaladva lemaradásunkat csökkenthetjük.

A konferencia előadásait a szervezők 8 témakörbe csoportosították:

- nemzeti és regionális atlaszok,
- iskolai térképek,